

คู่มือการปฏิบัติงานของฝ่ายกฎหมาย

เรื่อง การเสนอความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
เรื่อง การให้ความเห็นทางกฎหมาย
เรื่อง การดำเนินการ กรณีได้เรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เบื้องต้น)

ฝ่ายกฎหมาย กองกลาง สำนักงานอธิการบดี

บทนำ

การปฏิบัติงานของฝ่ายกฎหมาย

๑. ชื่อหน่วยงาน

ฝ่ายกฎหมาย สังกัดกองกลาง สำนักงานอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

๒. ที่ตั้ง

๘๓๓ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ชั้น ๒ อาคารสำนักงานอธิการบดี ถนนพระรามที่ ๑ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๓. เป้าประสงค์ของฝ่ายกฎหมาย

- (๑) เพื่อให้มีผลงานด้านกฎหมายที่ทันสมัย เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
- (๒) เพื่อเป็นการประสานงานที่ดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๓) เพื่อให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมายเพิ่มขึ้น
- (๔) เพื่อให้บุคลากร มีระเบียบ วินัย และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

๔. การแบ่งส่วนภาระงานภายในฝ่ายกฎหมาย

- (๑) งานพัฒนากฎหมายและสัญญา
- (๒) ภาระงานวินัย งานสืบสวน สอบสวน
- (๓) งานคดีและทรัพย์สินสถาบันฯ
- (๔) งานปรึกษากฎหมาย ตรวจสอบ
- (๕) งานประชุมในฐานะฝ่ายเลขานุการ
- (๖) งานด้านธุรการและงานอื่นๆ

๕. วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อให้มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานที่ชัดเจน อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ที่แสดงถึงรายละเอียด ขั้นตอนการปฏิบัติงานของกิจกรรมกระบวนการต่างๆ ของหน่วยงาน และสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ มุ่งไปสู่การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลงานที่ได้มาตรฐานเป็นไปตามเป้าหมายได้ผลิตผลหรือการบริการที่มีคุณภาพและบรรลุข้อกำหนดที่สำคัญของกระบวนการ

(๒) เพื่อเป็นหลักฐานแสดงวิธีการทำงานที่สามารถถ่ายทอดให้กับผู้เข้ามาปฏิบัติงานใหม่ พัฒนาให้การทำงานเป็นมืออาชีพ และใช้ประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร รวมถึงการแสดงผลหรือเผยแพร่ให้กับบุคคลภายนอก หรือผู้ใช้บริการ ให้สามารถเข้าใจและใช้ประโยชน์

(๓) เพื่อให้บุคลากรที่ดำเนินการเป็นมาตรฐานหรือแนวทางเดียวกัน

คู่มือการปฏิบัติงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงาน โดยจะขอหยิบยกนำเสนอในส่วนภาระงานที่สำคัญๆ สองด้าน ดังนี้

๑) ด้านภาระงานวินัย งานสืบสวน สอบสวน ในเรื่องการเสนอความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

๒) ด้านงานปรึกษากฎหมายและตรวจสอบ

๒.๑ ในเรื่องการให้ความเห็นทางกฎหมาย และ

๒.๒ การปฏิบัติงานการดำเนินการ กรณีได้เรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เบื้องต้น)

คู่มือการปฏิบัติงานนี้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้มีความชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพขึ้น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบและบุคลากรต่อไป

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
๑. คู่มือการเสนอความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด	๕
๑) ต้องคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานรัฐกรณีละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคนมีให้นำเรื่องลูกหน้ร่วมมาใช้บังคับ	๖
๒) การสั่งการของผู้มีอำนาจแต่งตั้ง	๗
๓) การออกคำสั่งให้ชดใช้เงินและหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่	๗
๔) ตัวอย่างตามแนวคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด	๘
๕) หลักเกณฑ์การคิดค่าเสียหาย กรณีทรัพย์สินสูญหายหรือเสียหาย	๑๐
๖) หนังสือเวียนกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๓/ว.๑๑๕ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕	๑๑
๒. คู่มือการให้ความเห็นทางกฎหมาย	
๑) ความมุ่งหมายของการพิจารณา วินิจฉัย และให้ความเห็นทางกฎหมายของฝ่ายกฎหมาย	๑๓
๒) ลักษณะของงานการพิจารณา วินิจฉัย และให้ความเห็นทางกฎหมายของฝ่ายกฎหมาย	๑๓
๓) วิธีการให้ความเห็นทางกฎหมายของฝ่ายกฎหมาย	๑๓
๔) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	๑๓
๔.๑ วิธีการส่งเรื่องขอปรึกษาหารือมายังฝ่ายกฎหมาย	๑๔
๔.๒ ศึกษาวิเคราะห์	๑๔
๔.๓ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง	๑๔
๔.๔ พิจารณาและวินิจฉัยเพื่อให้ความเห็นทางกฎหมาย	๑๔
๔.๕ การนำเสนอความเห็นทางกฎหมาย	๑๔
๔.๖ การปฏิบัติเมื่อให้ความเห็นเสร็จแล้ว	๑๔
๕) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๑๕
- ตัวอย่าง	
๓. คู่มือการดำเนินการ กรณีได้เรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เบื้องต้น)	๒๐
๑) ขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียน	๒๑
๒) เฉพาะกรณีที่กำลังหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยตรง	๒๒
๓) การกระทำใดบ้างที่เข้าข่ายอำนาจและหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท.	๒๔
๔) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	๒๖
๕) เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการ ป.ป.ท.	๒๖-๒๗

๑. การเสนอความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ตามที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด พ.ศ. ๒๕๓๙ มีการประกาศใช้ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินกิจการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐนั้น หาได้เป็นไปเพื่อประโยชน์อันเป็นการเฉพาะตัวไม่ ในกรณีที่การปฏิบัติงานในหน้าที่เกิดความเสียหายจึงเป็นการไม่เหมาะสมที่เจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดในการกระทำต่าง ๆ เป็นการเฉพาะตัวเสมอไป แต่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดทางละเมิดในการปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะเมื่อเป็นการจงใจกระทำเพื่อการเฉพาะตัว หรือจงใจให้เกิดความเสียหายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น และให้แบ่งแยกความรับผิดของแต่ละคนมิให้นำหลักกฎหมายนี้รวมมาใช้บังคับ

ดังนั้น การเสนอความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จึงต้องพิจารณาในกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง รวมทั้งให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้ ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวออกด้วยในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องกฎหมายนี้รวมมาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น รวมทั้งยังสามารถดำเนินการผ่อนชำระหนี้ได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ขั้นตอนการเสนอความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ผู้เกี่ยวข้อง พยานบุคคล แล้วเสร็จแล้ว คณะกรรมการสอบสวนฯ ต้องจัดทำรายงานการสอบสวน ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายเสนอความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยการจัดทำรายงานของคณะกรรมการสอบสวน ต้องนำ มาตรา ๘ วรรคสอง กำหนดว่า “สิทธิเรียกให้ใช้ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้”

๑) การคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณี ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ในการกำหนดความเสียหาย

๑. พฤติการณ์แห่งละเมิด กล่าวคือ สภาพสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย เช่น เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ดูแลทรัพย์สินของทางราชการ แต่กลับไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินถูกขโมยไป

๒. ความร้ายแรงแห่งละเมิด หน่วยงานต้องพิจารณาว่าเป็นการประมาทเลินเล่อธรรมดาทั่วไปหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ตัวอย่างคำพิพากษาศาลปกครองที่ ๑๔๗/๒๕๕๐

การที่นักการภารโรงอยู่เวรเฝ้าอาคารโดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการดังเช่นวิญญูชนพึงกระทำ จนเป็นเหตุให้คนร้ายลักเอาเครื่องคอมพิวเตอร์ไปจำนวน ๒๙ ตัว

เป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่โดยที่นักการภารโรง มิได้มีหน้าที่โดยตรงในการรักษาความปลอดภัย และมหาวิทยาลัยก็ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่โดยตรงในการรักษาความปลอดภัย แต่ได้ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติราชการ ตามปกติมาอยู่เวรโดยไม่มีผู้ตรวจเวร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม ในกรณีนี้ รวมทั้งความบกพร่องของหน่วยงานรัฐแล้ว การที่มหาวิทยาลัยให้นักการภารโรงรับผิดชอบใช้ ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหายหลังจากหักค่าเสื่อมแล้ว จึงเป็นการเหมาะสมและชอบ ด้วยกฎหมาย

ตัวอย่าง การคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณี เช่น

๑. การที่ไม่ได้กระทำการทุจริต แต่ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้บังคับบัญชาที่ไม่ได้ควบคุมดูแล การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๗๘๔/๒๕๕๕
๒. ได้พยายามติดตามตรวจสอบและเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปทราบและ แก้ปัญหาแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาไม่เอาใจใส่แก้ไข คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๒๗๑/๒๕๕๗
๓. พยายามแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้น คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๘๖/๒๕๕๗
๔. ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้วิธีการทุจริตที่แยบยลซึ่งยากแก่การตรวจพบ

มาตรา ๘ วรรคสาม กำหนดว่า “ถ้าละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานรัฐ หรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย หากละเมิดเกิดจากความผิดหรือ ความบกพร่องของหน่วยงานรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ต้องหักส่วนความรับผิดชอบดังกล่าวออก เช่น มีเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอหรือไม่เต็มอัตรากำลัง หรือจำนวนคนไม่สัมพันธ์กับงาน หรือ กรณีมี งานประจำมากหรือต้องทำในระยะเวลาที่เร่งรัด หรือกรณีแต่งตั้งบุคคลที่ไม่เหมาะสมกับงาน ไม่มีประสิทธิภาพ มีกฎระเบียบจำนวนมากและต้องปฏิบัติตามระเบียบต่างๆ ในเวลาจำกัด เป็นต้น กรณีดังกล่าวเช่นนี้หน่วยงาน ของรัฐจะต้องหักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบใช้ ค่าสินไหมทดแทนด้วย

ตัวอย่างคำพิพากษาศาลปกครองที่ อ.๒๐๕๘/๒๕๕๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โดยที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่มีประสิทธิภาพหรือความชำนาญในการดำเนินการกำหนดราคากลาง จึงถือได้ว่าการละเมิด ส่วนหนึ่งเกิดจากความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินการส่วนรวมด้วย จึงให้หักส่วนแห่ง ความบกพร่องดังกล่าวตามมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ออกร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายทั้งหมด

มาตรา ๘ วรรคท้าย “ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วม มาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น”

เป็นกรณีความเสียหายเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดร่วมกันหลายคน หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่หลายคนที่ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐ แต่หน่วยงานของรัฐจะให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบในฐานะลูกหนี้ร่วมไม่ได้ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๗๒/๒๕๕๐

๒) การสั่งการของผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับรายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว หากผู้มีอำนาจแต่งตั้งเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสอบสวนได้มา ยังไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย ผู้มีอำนาจแต่งตั้งมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมหรือทบทวนได้ ทั้งนี้ ความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกพันผู้แต่งตั้งที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการแล้วให้ผู้แต่งตั้งวินิจฉัยว่า มีผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด ซึ่งวันที่ได้วินิจฉัยสั่งการว่ามีผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนวันดังกล่าวถือเป็นวันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะต้องพึงใช้ค่าสินไหมทดแทนอายุความใช้สิทธิเรียกร้อง ๒ ปี จากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด เริ่มนับตั้งแต่วันดังกล่าวเป็นต้นไป

๓) การออกคำสั่งให้ชดใช้เงินและหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่

การออกคำสั่งให้ชดใช้เงิน ถือเป็นกรกระทำอื่นใดอันมีผลเป็นอย่างเดียวกันกับการฟ้องคดี และมีผลทำให้อายุความสะดุดหยุดลง ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความ

คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าเสียหายตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นคำสั่งทางปกครองและถือเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดจะต้องนำเงินไปชำระให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่ระบุไว้ในคำสั่ง กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดถึงแก่ความตายภายหลังจากที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในมูลละเมิด ทายาทโดยธรรมที่มีสิทธิได้รับมรดกจึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยไม่เกินกว่าทรัพย์มรดกที่ได้รับ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๘๔๔/๒๕๕๗ ...การที่ผู้ฟ้องคดีออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้ารับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว จึงเป็นการกระทำอื่นใดอันมีผลเป็นอย่างเดียวกันกับการฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๙๓/๑๔ (๕) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมีผลทำให้อายุความสะดุดหยุดลง เมื่ออายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดลงเวลาใด ให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้นนั้น ตามมาตรา ๑๙๓/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒๗ และ ข้อ ๒๘ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่พิจารณาผ่อนผันกรณีเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ไม่สามารถชำระหนี้และขอผ่อนชำระ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ โดยสรุป ดังนี้

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบขอผ่อนชำระ ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ตรวจสอบสถานภาพปัจจุบัน ณ วันเสนอขอผ่อนชำระเกี่ยวกับรายได้ค่าใช้จ่ายและทรัพย์สิน ทั้งของเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบและคู่สมรส โดยมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูล

๒. ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาผ่อนผันและกำหนดจำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระเป็นรายเดือน ตามความเหมาะสม (ยกเว้นกรณีที่เกิดจากจากทุจริตของเจ้าหน้าที่) โดยค่างถึงรายได้ ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ ตามฐานานุรูป ความรับผิดชอบที่เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบนั้นมียู่ตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีและพฤติการณ์ แห่งกรณีประกอบด้วย ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

(๑) กรณีผ่อนชำระภายในกำหนดเวลา ๑ ปี โดยไม่จำกัดวงเงินที่ผ่อนชำระ (ยกเว้นดอกเบี้ย)

(๒) วงเงินผ่อนชำระไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผ่อนชำระเป็นรายเดือน ในอัตราเดือนละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของเงินเดือน ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๕ ปี

(๓) วงเงินขอผ่อนชำระเกินกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผ่อนชำระเป็นรายเดือน ในอัตราเดือนละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของเงินเดือน ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี

ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลาการผ่อนชำระต้องสิ้นสุดก่อนเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบพ้นจากราชการ

๓. เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือกระทรวงการคลังอนุมัติให้ผ่อนชำระแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบทำหนังสือรับสภาพหนี้ สัญญาผ่อนชำระ และสัญญาค้ำประกันตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

๔. ให้คิดดอกเบี้ยระหว่างการผ่อนชำระในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันครบกำหนด ที่หน่วยงานของรัฐเรียกให้ชดใช้จนกว่าจะชำระเสร็จ

๔) ตัวอย่างตามแนวคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด

๑. ตรวจรับงานไม่ถูกต้อง ต้องรับผิดชอบ

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๘๗๙/๒๕๕๙ การที่คณะกรรมการตรวจการจ้าง ปลัดเทศบาลและนายกเทศมนตรี ยื่นอุทธรณ์ว่า แม้ที่ระบายน้ำ คสล.ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) อัดแรงชั้น ๓ ก็ตาม แต่เมื่อคิดราคาหน้าโรงงานหล่อของท่อดังกล่าวแล้วรวมกับค่าขนส่ง มีราคาสูงกว่าราคาที่ผู้รับจ้างทั้ง ๒ รายเสนอราคา เทศบาลจึงไม่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากรายงานการทดสอบของผู้เชี่ยวชาญปรากฏว่า การรับรองการทดสอบดังกล่าว เป็นการรับรองการทดสอบเฉพาะตัวอย่างที่นำมาทดสอบเท่านั้น จึงไม่อาจยืนยันได้ว่าที่ระบายน้ำ คสล.ที่ใช้ในการก่อสร้างเป็นท่อที่ผ่านการทดสอบแล้วด้วยได้ และเมื่อผู้รับจ้างทั้งสองรายมิได้ใช้ท่อ คสล.ที่ได้รับใบอนุญาตเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) อัดแรงชั้น ๓ ตามที่สัญญากำหนด จึงเป็นการชำระหนี้ที่ไม่ถูกต้องตามสัญญา ทำให้เทศบาลรับมอบงานก่อสร้างที่ใช้วัสดุก่อสร้างคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในสัญญา ดังนั้น เทศบาลจึงได้รับความเสียหายเท่ากับราคาส่วนต่างของราคาท่อระบายน้ำที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมและราคาคอนกรีตเสริมเหล็กที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม การกระทำ

ของคณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงเป็นการกระทำประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงอันเป็นการกระทำละเมิดต่อเทศบาล จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่เทศบาล ค่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น

๒. กำหนดราคากลางไม่ชอบ

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๘๓/๒๕๕๗ การก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลพร้อมถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในบริเวณที่ตั้งสำนักงานเทศบาล นั้น มีการใช้ค่า Factor F ไม่ถูกต้อง ทำให้การกำหนดราคาสูงกว่าความเป็นจริง และการก่อสร้างดังกล่าวได้ทำการก่อสร้างไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบแปลนจนเป็นเหตุให้เทศบาลตำบลได้รับความเสียหาย การที่ผู้ฟ้องคดี ในฐานะคณะกรรมการกำหนดราคากลาง อ้างว่า ตนไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการกำหนดราคากลาง โดยเจ้าหน้าที่พัสดุมีหน้าที่นำเสนอเอกสารต่อผู้มีอำนาจ ไม่ได้มีการตรวจสอบราคากลางที่ได้มีการเสนอนั้น เห็นว่า ก่อนดำเนินการซื้อหรือจ้างทุกวิธี นอกจากซื้อที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำรายงานเสนอผู้สั่งซื้อหรือผู้สั่งจ้างตามรายการดังต่อไปนี้ ...(๓) ราคามาตรฐานหรือราคากลางทางราชการ หรือราคาที่เคยซื้อหรือจ้างครั้งหลังสุดภายในระยะเวลา ๒ ปีงบประมาณ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ดังกล่าว เป็นการกระทำที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก โดยไม่ได้ตรวจสอบหรือทักท้วงแต่กลับจัดทำบันทึกข้อความ ขออนุมัติดำเนินการประกวดราคาการก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลพร้อมถนนคอนกรีตเสริมเหล็กต่อผู้มีอำนาจลงนามอนุมัติตามราคากลางที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางได้คำนวณไม่ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางเทศบาลเสียหาย จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางเทศบาล

๓. ออกเช็คโดยไม่ขีดฆ่าคำว่า หรือผู้ถือออกและไม่ขีดคร่อม

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐/๒๕๖๑ ว่า ขณะเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าต่าหนัก ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดว่าตนไม่ทราบระเบียบเกี่ยวกับการสั่งจ่ายเช็ค การลงลายมือชื่อในเช็ค อาศัยดูจากการลงลายมือชื่อของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าต่าหนักที่ลงชื่อกำกับไว้เป็นหลัก แล้วจึงลงลายมือชื่อของตนในภายหลัง อันแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังรอบคอบในการตรวจสอบฎีกาและหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงิน รวมถึงเช็คพิพาทก่อนลงนามตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งเป็นการกระทำที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก เมื่อผู้ฟ้องคดีลงนามในเช็คโดยไม่ได้เขียนเช็คสั่งจ่ายให้ถูกต้อง จึงเป็นช่องทางให้บุคคลอื่นอาศัยโอกาสดังกล่าวนำเช็คพิพาทจำนวน ๔ ฉบับ ไปสลับหลังและเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลไปเป็นประโยชน์ส่วนตน อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบ แต่เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมในการทุจริตหรือได้รับประโยชน์จากการกระทำดังกล่าว เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำเป็นความผิดฐานที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ วรรคสอง

แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วจึงเห็นควรให้กำหนดสัดส่วนความรับผิดในอัตรา ๒๐ ของความเสียหายของจำนวน ๘๖๕,๖๕๘ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๗๓,๑๓๑ บาท ดังนั้น คำสั่งของนายกองคํารับบริหารส่วนตำบลที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๑๗๓,๑๓๑ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๔. เพียงประมาทเล็กน้อย

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๙๑/๒๕๖๑ ว่าการที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้บัญชาการเรือนจำกลางไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรม เมื่อทราบผลการเปรียบเทียบราคาค่าก่อสร้างฐานรากเสาเข็มตอกเป็นฐานรากชนิดฐานรากแผ่จากสำนักงานโยธาธิการจังหวัดแล้ว ได้เสนอความเห็นให้ผู้รับจ้างคืนเงินค่าก่อสร้างฐานรากเป็นเงิน ๘๙๕,๙๐๘.๙๖ บาท ตามความเห็นของสำนักงานโยธาธิการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรม โดยไม่ได้ตรวจสอบทบทวนการเปรียบเทียบราคาค่าก่อสร้างของสำนักงานโยธาธิการจังหวัด กับเอกสารใบเสนอราคาโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความรอบคอบ แต่อย่างไรก็ตาม เอกสารการเปรียบเทียบราคาดังกล่าวมีรายการก่อสร้างที่มีการเปรียบเทียบราคาหลายรายการ และผ่านการตรวจสอบโดยวิศวกรของสำนักงานโยธาธิการจังหวัด ผ่านการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจการจ้าง โดยไม่มีผู้ใดทักท้วง นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดี ยังได้จัดส่งบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้างก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลาง และแบบแปลนฐานรากไม่ตอกเสาเข็มดังกล่าวพร้อมระบุให้ผู้รับจ้างคืนเงินค่าก่อสร้างเสาเข็มฐานรากให้แก่กรมราชทัณฑ์จำนวน ๘๙๕,๙๐๘.๙๖ บาท ให้ทางสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและกรมราชทัณฑ์ตรวจสอบทุกครั้ง โดยไม่มีหน่วยงานใดทักท้วงแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเล็กน้อยตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่จะออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ได้ต้องเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเล็กน้อยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเล็กน้อยเท่านั้น ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเล็กน้อยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจเรียกให้ผู้ฟ้องคดี ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดี ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของกรมราชทัณฑ์ดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย พิพากษายืน

๔) หลักเกณฑ์การคิดค่าเสียหายกรณีทรัพย์สินสูญหายหรือเสียหาย

การชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ให้ชดใช้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๕๐๗.๒/ว๒๑ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ดังนี้

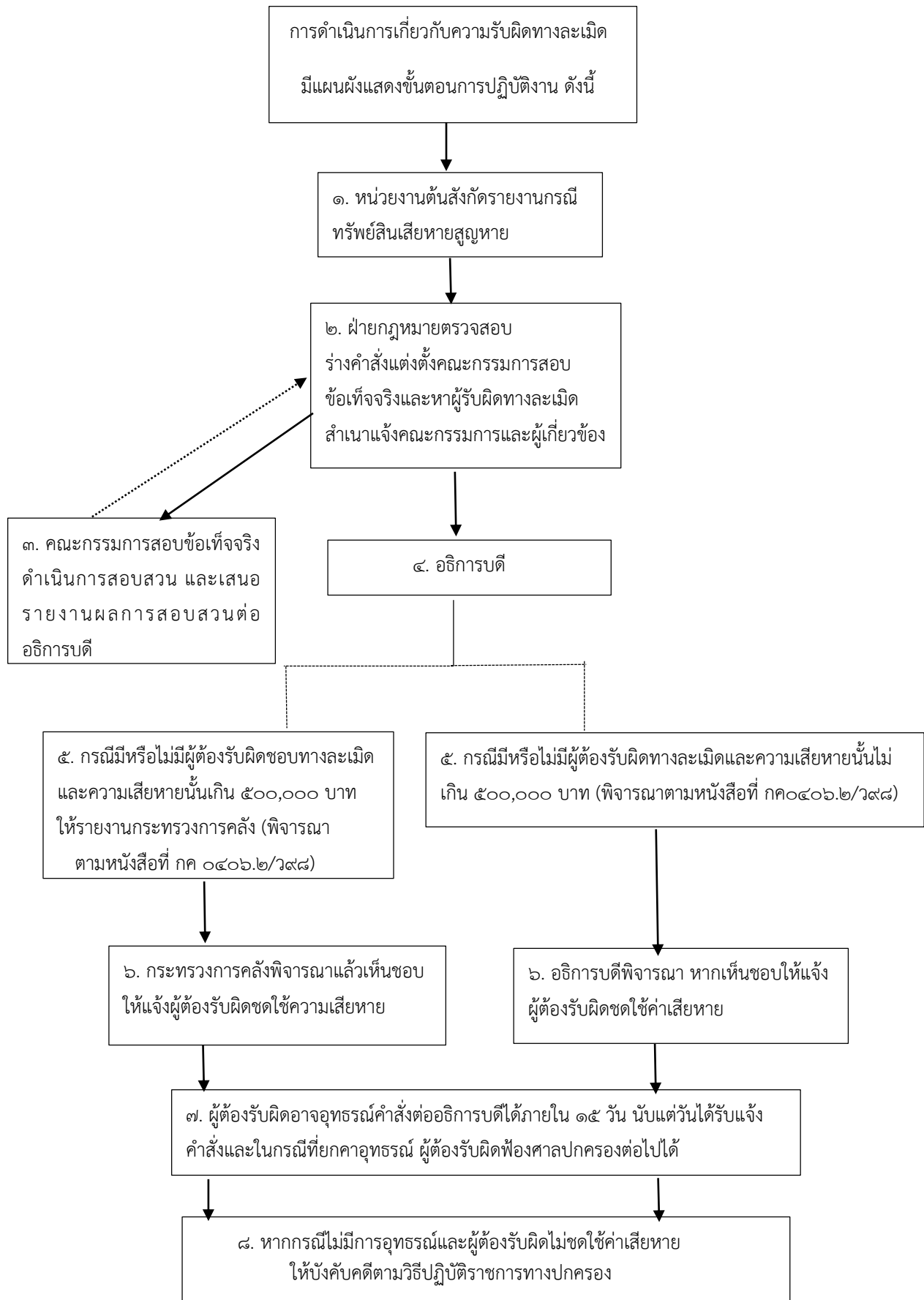
๑. ทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายยังไม่ได้ใช้งาน ให้ชดใช้ตามราคาปัจจุบัน
๒. ทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายได้ใช้งานแล้ว

๒.๑ กรณียังมีอายุการใช้งาน **สูตร** ราคาที่เรียกขดใช้ = ราคาปัจจุบัน - ค่าเสื่อมราคา

๒.๒ กรณีหมดอายุการใช้งาน **สูตร** ราคาที่เรียกขดใช้ = ราคาปัจจุบัน x อัตรามูลค่าซาก/เสียหาย

ราคาปัจจุบัน เป็นราคาทรัพย์สินในปีที่สูญหายหรือเสียหาย โดยใช้ตามบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงานงบประมาณ หรือราคาตลาดหรือราคาซื้อขายทรัพย์สิน ชนิด ลักษณะ และขนาดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน กรณีไม่ใช่บัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์จะต้องสืบราคาจากบริษัทหรือห้างร้าน

ราคาซาก เป็นราคาประมาณว่าจะขายทรัพย์สินได้ในขณะที่ทรัพย์สินนั้นหมดอายุการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ทั้งนี้ อัตรามูลค่าซากของทรัพย์สินที่หมดอายุการใช้งานแล้ว กำหนดให้ลดลงปีละ ๐.๕ จนเหลืออัตรามูลค่าซากร้อยละ ๕ เป็นอัตราสุดท้ายที่เรียกขดใช้

๒. การให้ความเห็นทางกฎหมาย

**กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน ๖๐ วัน

๑. ความมุ่งหมายของการพิจารณา วินิจฉัย และให้ความเห็นทางกฎหมายของฝ่ายกฎหมาย

การให้ความเห็นทางกฎหมายของฝ่ายกฎหมายเป็นการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติราชการของบุคลากร รวมไปถึงหน่วยงานของสถาบันที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็น ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นกรณีที่ไม่เข้าใจตัวบทกฎหมาย หรือเป็นการขอให้วินิจฉัยแนวทางในการปฏิบัติราชการให้เป็นไปโดยถูกต้อง

๒. ลักษณะของงานการพิจารณา วินิจฉัย และให้ความเห็นทางกฎหมายของฝ่ายกฎหมาย

ลักษณะของงานเป็นการตรวจสอบเอกสาร หรือพิจารณา ข้อหาหรือต่างๆ ที่หน่วยงานภายในสังกัดของสถาบันเสนอเข้ามาไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบเอกสาร หรือข้อหาหรือในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศคำสั่ง หรือเอกสารอื่นๆ ของสถาบัน หรือเป็นเรื่อง กฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ ตลอดจนเอกสารต่างๆ ที่ทางราชการเวียนให้ทราบ อาทิ มติกรม. รวมไปถึงการให้ความเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคณะต่างๆ ที่สถาบันแต่งตั้งขึ้น

๓. วิธีการให้ความเห็นทางกฎหมายของฝ่ายกฎหมาย

วิธีการให้ความเห็นทางกฎหมายนั้น ฝ่ายกฎหมายจะพิจารณาตรวจสอบเอกสารหรือข้อหาหรือในแต่ละเรื่องจะโดยจะพิจารณาตรวจสอบเรื่องต่างๆ ที่มีการเสนอเข้ามาว่าเกี่ยวข้อง ด้วยกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือเอกสารในเรื่องใด เคยมีการตรวจสอบหรือมีการตอบ ข้อหาหรือในลักษณะดังกล่าวหรือไม่ ถ้าไม่มีอำนาจใช้ดุลยพินิจการตีความหรือการแปลความตามตัวอักษรหรือตาม เจตนารมณ์ของกฎ ระเบียบนั้นๆ แล้วแต่กรณี หรือหากกรณีเป็นกฎระเบียบของทางราชการ ถ้าค้นข้อมูลหรือแนวทางการพิจารณาจากหน่วยงานที่ให้ความเห็นไว้แล้ว เช่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วยังไม่ได้ข้อยุติ ฝ่ายกฎหมายจะรายงานข้อเท็จจริงเสนอสถาบันเพื่อหาหรือไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเช่น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลเพื่อให้ได้ข้อยุติในเรื่องดังกล่าว

๔. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๔.๑ วิธีการส่งเรื่องขอความเห็นมายังฝ่ายกฎหมาย

หน่วยงานที่จะส่งเรื่องขอหาหรือ/ขอให้ฝ่ายกฎหมายให้ความเห็นต้องจัดทำข้อมูลประกอบการพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายตามแบบของบันทึกแนบท้ายแนวปฏิบัตินี้ โดยบันทึกข้อปรึกษาหาหรือต้องประกอบด้วย

๑) ข้อเท็จจริง

ต้องระบุถึงความเป็นมาของเรื่องที่จะขอหาหรือ โดยระบุข้อเท็จจริง รวมถึงลำดับวันเวลาการเกิดประเด็นปัญหา และการดำเนินการของเรื่องที่จะขอความเห็นว่าหน่วยงานได้ดำเนินการอย่างไรไปแล้วในเบื้องต้น หากมีผลการดำเนินการอย่างไรต้องระบุ ทั้งนี้ หน่วยงานต้องแนบเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องประกอบการขอความเห็น เช่น ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ รายงานการประชุม หนังสือหรือเอกสารอื่นใดที่ระบุอ้างถึงในบันทึก

ข้อความ หากเป็นการขอความเห็นด้านกฎหมายให้ระบุและชี้แจงด้วยว่า กฎหมายที่ระบุนี้นี้มีมาตราหรือข้อใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะขอความเห็น

๒) ข้อหาหรือประเด็นคำถาม

หน่วยงานที่จะขอความเห็นควรระบุให้ชัดเจนในเรื่องหรือประเด็น หรือระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ฉบับใด ข้อใด ที่มีปัญหาในการบังคับใช้ หากมีหลายประเด็นควรแยกข้อให้ชัดเจน โดยระบุเหตุผลที่หน่วยงานมีความเห็นเช่นนั้น หรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานอย่างไร

๔.๒ ศึกษาวิเคราะห์

นิติกรจะอ่านและทำความเข้าใจในประเด็นที่ขอหาหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งความเห็นศึกษารวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อให้ได้มาซึ่งความเป็นมาของเรื่องดังกล่าว โดยข้อเท็จจริงในบางครั้งอาจต้องขอความอนุเคราะห์เอกสารเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง

การวิเคราะห์นั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งประเด็นปัญหาที่ต้องนำข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับว่าในข้อเท็จจริงนั้นมีกรณีที่เคยหาหรือในลักษณะทำนองเดียวกันหรือเทียบเคียงกับเรื่องที่ขอความเห็นหรือไม่ โดยอาจจะตรวจสอบว่ามีคำพิพากษา ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานอัยการสูงสุด หรือความเห็นทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายที่เคยวินิจฉัย ติความ ประเด็นปัญหานั้นไว้หรือไม่

๔.๔ พิจารณาและวินิจฉัยเพื่อให้ความเห็นทางกฎหมาย

เมื่อได้ข้อเท็จจริงแล้วมาปรับกับข้อกฎหมายและให้เหตุผลทางกฎหมายประกอบคำวินิจฉัยหรือความเห็น และหากมีกรณีอ้างอิงหรือนำความเห็นจากคำพิพากษาหรือแหล่งที่มาที่อ้างถึงต้องระบุด้วย

๔.๕ การนำเสนอความเห็นทางกฎหมาย

นิติกรจัดทำบันทึกข้อความ โดยเสนอพร้อมข้อเท็จจริง พิจารณาความเห็นให้ครบทุกประเด็นข้อเสนอแนะรวมไปถึงแนวทางแก้ไขในแต่ละประเด็นที่หน่วยงานขอความเห็นมา และแนบเอกสารประกอบการพิจารณาเพื่อเสนอต่อหัวหน้าฝ่ายกฎหมายให้ความเห็นตามลำดับสายการบังคับบัญชา โดยมีขั้นตอนดังนี้

- ๑) ฝ่ายกฎหมายรับหนังสือขอหาหรือจากฝ่ายธุรการเสนอเรื่องต่อหัวหน้าฝ่ายกฎหมาย
- ๒) หัวหน้าฝ่ายกฎหมายพิจารณามอบหมายงานให้นิติกรดำเนินการ
- ๓) นิติกรพิจารณาทำความเข้าใจ จัดทำบันทึกงานเสนอหัวหน้าฝ่ายกฎหมาย
- ๔) หัวหน้าฝ่ายกฎหมายพิจารณาเห็นชอบลงนามบันทึกที่เสนอ
- ๕) ฝ่ายบริหารงานทั่วไปดำเนินการตามขั้นตอนการเสนอเรื่องต่อสถาบันฯ เพื่อพิจารณา

๔.๖ การปฏิบัติเมื่อให้ความเห็นเสร็จแล้ว

กรณีเป็นเรื่องที่สามารถพิจารณาให้ความเห็นได้เป็นที่ยุติ ฝ่ายกฎหมายจะเสนอสถาบันเพื่อพิจารณาหากสถาบันเห็นตามที่เสนอ ฝ่ายกฎหมายจะแจ้งหน่วยงานต้นเรื่องเพื่อทราบเพื่อดำเนินการต่อไป หรืออาจจะเป็นการให้ความเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคณะต่างๆ ที่สถาบันแต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่จากนั้นเมื่อได้รับการตอบกลับข้อหารือจากหน่วยงานภายนอกแล้ว ฝ่ายกฎหมายจะทำความเห็นเสนอสถาบันเพื่อพิจารณา หากเห็นชอบตามความเห็นดังกล่าว ก็จะแจ้งผลการพิจารณานั้นต่อหน่วยงานที่เสนอเรื่องเข้ามาเพื่อทราบ ส่วนของการจัดเก็บเอกสารและการเข้าถึงเอกสารฝ่ายกฎหมายมีทะเบียนคุมเอกสาร โดยเก็บไว้ที่ฝ่ายกฎหมายและนิติกรทุกคนสามารถเข้าถึงเอกสารได้

๕. กฎหมายที่ใช้ในการพิจารณา ให้ความเห็นทางกฎหมาย

๕.๑ พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๗

๕.๒ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

๕.๓ กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แผนการดำเนินงานการให้ความเห็นทางกฎหมาย

๑. หน่วยงานเสนอข้อหาหรือ หรือปัญหาในการปฏิบัติ
ตามกฎหมายของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ต่อสถาบัน

๒. อธิการบดีมอบหมายให้ฝ่ายนิติการดำเนินการ
หัวหน้าฝ่ายนิติการพิจารณา/มอบหมายนิติกรผู้รับผิดชอบ

๓. นิติกรตรวจสอบ วิเคราะห์ เรื่องที่ข้อหาหรือว่า
เกี่ยวข้องกับกฎหมายใดของสถาบัน ไม่ว่าจะ เป็น กฎ
ระเบียบ ข้อบังคับ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

๔. วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและให้ความเห็นทางกฎหมาย

๕. เสนอเรื่องต่อหัวหน้าฝ่ายนิติการ เพื่อพิจารณา

๖. หากเห็นชอบเสนอให้สถาบัน พิจารณาและเมื่อ
ได้รับเรื่อง แจ้งหน่วยงานที่ขอความเห็น

แผนผังการทำงานการให้ความเห็นทางกฎหมาย

ลำดับ	ผังกระบวนการ		ระยะเวลา	ขั้นตอนการให้บริการ
๑.	หน่วยงานผู้ร้องขอส่งเรื่องมายัง สนง.ฝ่ายกฎหมาย		-	ฝ่ายกฎหมายได้รับเรื่องจากหน่วยงานผู้ร้องขอ
๒.	ลงระบบสารบรรณรับเรื่องและเสนอผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี		๑-๒ ชั่วโมง	งานธุรการ ลงทะเบียนรับหนังสือเข้าและเสนอผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
๓.	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเสนออธิการบดี		๑ วัน	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีตรวจสอบเรื่องและผู้ร้องขอส่งมาและเสนออธิการบดี
๔.	อธิการบดีมอบหมายฝ่ายกฎหมายดำเนินการ		๑ วัน	อธิการบดีมอบหมายฝ่ายกฎหมายให้ความเห็น
๕.	หัวหน้าฝ่ายกฎหมายมอบหมายนิติกรดำเนินการ		๒ วัน	นิติกรดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงข้อกฎหมาย และหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความเห็น
๖.	นิติกรเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับ		๑ วัน	นิติกรจัดทำบันทึกข้อความ พร้อมเสนอต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อขอความเห็นชอบและเสนอต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป
๗.	อธิการบดีพิจารณาสั่งการ		๑-๒ วัน	อธิการบดีพิจารณาสั่งการหน่วยงานผู้ขอความเห็น

บันทึกข้อความการขอความเห็นทางกฎหมาย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่ วันที่

เรื่อง ขอรื้อในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่อง.....

เรียน หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย

ด้วย.....(ชื่อหน่วยงาน/คณะกรรมการ).....ใคร่ขอปรึกษาหารือในปัญหาข้อกฎหมายเรื่อง
..... โดยมีลำดับข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย ดังต่อไปนี้

- ๑) ข้อเท็จจริง.....
- ๒) ข้อกฎหมาย (ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ ของสถาบัน).....
- ๓) ขอรื้อ/ประเด็นคำถามที่จะให้ฝ่ายกฎหมายให้ความเห็น.....
- ๔) หากมีแนวทางที่เคยปฏิบัติหรือหน่วยงานภายนอกที่เคยขอรื้อควรระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย

๑. พิจารณาลงนามในหนังสือราชการภายนอก
๒. หากเห็นสมควรเป็นประการใดโปรดสั่งการ

(.....)

.....

-ตัวอย่าง-

บันทึกข้อความการให้ความเห็นทางกฎหมาย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่ วันที่

เรื่อง ให้ความเห็นทางกฎหมายเรื่อง.....

เรียน

(เกริ่นเรื่องตามต้นเรื่องที่ขอความเห็น).....

(การดำเนินการของฝ่ายกฎหมาย)

๑. สรุปข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ
๒. ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๓. ข้อพิจารณาในประเด็นปัญหากฎหมาย
๔. ความเห็นของฝ่ายกฎหมาย พร้อมขอเสนอแนะ (ถ้ามี)

(.....)

.....

๓. การดำเนินการกรณีได้เรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการ ป.ป.ท (เบื้องต้น)

๑.๑ ขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนเฉพาะกรณีที่กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยตรง

การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาว่ามีเจ้าพนักงานของรัฐ กระทำการทุจริตในภาครัฐ ประพฤติมิชอบ หรือทุจริตต่อหน้าที่ ตามตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ. ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๔ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ไว้ว่า

“มาตรา ๒๔ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐ จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้

ในกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาทันทีและในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามไม่ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใดที่เป็นการสำแดงตัวของผู้กล่าวหา

ในกรณีที่กล่าวหาเป็นหนังสือ ผู้กล่าวหาจะต้องลงชื่อและที่อยู่ของตน แต่หากผู้กล่าวหาจะไม่ลงชื่อและที่อยู่ของตนต้องระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ให้เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้” ดังนั้น เมื่อได้รับทราบการกล่าวหาเจ้าหน้าที่แล้วนั้น ก่อนที่คณะกรรมการฯ จะดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ได้รับทราบว่าตนเองถูกกล่าวหาในนั้น คณะกรรมการฯ จะดำเนินการดังนี้

๑. การรับและการตรวจสอบข้อกล่าวหา อันเป็นอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ. ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๗ บัญญัติไว้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่ใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ”

“มาตรา ๒๘ เรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับหรือสั่งจำหน่ายตามมาตรา ๒๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นสมควรให้แจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็วและแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท ทราบ

๒. แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อให้ทราบว่ามีผู้กล่าวหาเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือไม่ เป็นไปตามความใน

“มาตรา ๒๓ บัญญัติไว้ว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๑) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา ๒๔

(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ

(๓) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐

(๔) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนด้วย

“มาตรา ๒๓/๑ ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าจะรับหรือไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหา

ก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาขึ้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้ ในการนี้ เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๒๓/๒ ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วนำเสนอสำนวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๙ ต่อไป

เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เลขาธิการมีอำนาจตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. และการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของเลขาธิการและพนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด”

“มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกล่าวหาที่รับไว้ดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

(๑) เรื่องกล่าวหาบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๒) เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาในกรณีเรื่องกล่าวหาตาม (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ทั้งนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือจะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้”

“มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็น

สาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยไม่มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีศาลยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี”

เมื่อพิจารณาแล้วเข้าองค์ประกอบว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดและมีพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง จะมีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. แจ้งให้ผู้กล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ

๒. ขอทราบข้อเท็จจริงหรือขอเอกสารจากหน่วยงาน

๓. ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับ

๔. ประการสุดท้ายคณะกรรมการจะดำเนินการสรุปความเห็นว่าจะรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา

หรือไม่

โดยหากเป็นกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นว่าจะรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาคณะกรรมการจะ ดำเนินการไต่สวนสามารถมอบหมายได้ หลายวิธี เช่น

๑. มอบหมายพนักงาน ป.ป.ท.

๒. มอบหมายคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

๓. มอบหมายคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนข้อเท็จจริงด้วยตนเอง

๔. ประการสุดท้ายคือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ไต่สวนข้อเท็จจริง

ต่อมาเมื่อได้มีการไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วนั้นจนสิ้นแล้วนั้น หากคณะกรรมการฯ เห็นว่าการกระทำ ดังกล่าวเป็นความผิดคณะกรรมการฯ จะชี้มูล ดังนี้

๑. ชี้มูลว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดทางวินัย จะดำเนินการแจ้งผลการชี้มูลให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้สั่งแต่งตั้ง ดำเนินการลงโทษทางวินัย โดยมีกำหนดระยะเวลาภายใน ๓๐ วัน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามความ ใน มาตรา ๔๑ และหากผู้บังคับบัญชาหรือผู้สั่งแต่งตั้งไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ จะมีความเป็นไปตามมาตรา ๔๒ และ ๔๓

“มาตรา ๔๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน พิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่ง ลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง”

“มาตรา ๔๒ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ”

“มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๔๑ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๑ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือ ผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณีพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้”

๒. ซ้ำมูลว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอาญา จะส่งเรื่องดังกล่าวให้พนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาล เป็นไปตามความในมาตรา ๔๕ ถึง ๔๗

“มาตรา ๔๕ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดทางอาญา ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงานเอกสาร และความเห็นขอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็น ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุดบัพัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับ

ในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์ฎีกาหรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ถอนฎีกาโดยอนุโลม”

“มาตรา ๔๖ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องและจำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาพบพนักงานอัยการตามเวลาที่กำหนดและในกรณีมีความจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหา ให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีภูมิลำเนาหรือที่อยู่เป็นผู้ดำเนินการ และเพื่อการนี้ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าว มีอำนาจร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่นั้นให้ออกหมายจับได้ ทั้งนี้ให้นำบัญญัติเรื่องการจับ การขังและการปล่อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ

ในกรณีที่มีการจับกุม ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับไปยังศาลแล้วแจ้งให้พนักงานอัยการทราบภายในสี่สิบแปดชั่วโมง”

“มาตรา ๔๗ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการทหาร ในกรณีเช่นนั้นอำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๕วรรคสาม ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ”

๓. แจ้งหัวหน้าหน่วยงานเพิกถอนการอนุมัติอนุญาตเอกสารสิทธิ เป็นไปตามความใน

“มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลนอกจากดำเนินการตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๕ แล้ว หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติอนุญาต ออกเอกสารสิทธิให้สิทธิประโยชน์หรือการสั่งการใด ๆ แก่บุคคลใดโดยมิชอบ หรืออาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติอนุญาต ออกเอกสารสิทธิให้สิทธิประโยชน์หรือการสั่งการใด ๆ นั้น ต่อไปด้วย”

๒. การกระทำใดบ้างที่เข้าข่ายอำนาจและหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท

๑. การกระทำที่เป็นความผิดอันอาจจะเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ. ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น มีข้อพิจารณาเบื้องต้น เพื่อให้สามารถเข้าใจ และแยกแยะได้ว่าหากมีการกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนได้ นำเรื่องดังกล่าวไปกล่าวหา ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้ตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งกรณี ที่ จะรับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้นั้น ต้องเป็นการกระทำ ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องเป็นการทุจริตในภาครัฐโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๒) ต้องเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติมิชอบ
- (๓) ต้องเป็นการกระทำในลักษณะประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑.๑ โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ. ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดคานียามของการกระทำความผิดไว้ว่า “มาตรา ๓ ได้บัญญัติไว้ว่า

“การทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายอื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน”

๑.๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

“มาตรา ๑๗๑ บัญญัติไว้ว่า เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

“มาตรา ๑๗๒ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๑.๓ ประมวลกฎหมายอาญา หมวดความผิดต่อแห่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๑๔๗ - ๑๖๖ และ หมวดความ ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มาตรา ๒๐๐ - ๒๐๕

๒. บุคคลที่เมื่อกระทำความผิดอันอยู่ในเขตอำนาจและหน้าที่ ที่สามารถถูกตรวจสอบการทุจริตได้จาก สำนักงาน ป.ป.ท คือบุคคลตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ. ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้กำหนดค่านิยมของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไว้ใน “มาตรา ๓ ได้บัญญัติไว้ว่า

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารระดับสูง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต

(๒) ผู้พิพากษาและตุลาการ

(๓) พนักงานอัยการ

(๔) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการ ควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ “มาตรา ๔ บัญญัติไว้ว่า ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมี ตำแหน่งหรือ เงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วย ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครอง ท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลหรือคณะบุคคลบรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้ อำนาจทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐด้วย แต่ไม่รวมถึง ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช”

๒.๑ นอกเหนือจากนี้ยังมีกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดค่านิยมของคำว่า พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐ และการกระทำทุจริตไว้ ดังนี้

๒.๑.๑ ประมวลกฎหมายอาญา “มาตรา ๑ (๑๖) บัญญัติไว้ว่า “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงาน หรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะประจำหรือครั้ง คราว และไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่”

๒.๑.๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ “มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ "พนักงาน" หมายความว่า ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในองค์การ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งทุนทั้งหมดหรือทุนเกินกว่าร้อยละห้าสิบเป็นของรัฐ โดยได้รับเงินเดือนหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นจากองค์การ บริษัทจำกัดห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือหน่วยงานนั้น ๆ ทั้งนี้ นอกจากผู้เป็นเจ้าของพนักงานอยู่แล้วตามกฎหมาย”

๓.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขั้นตอนการปฏิบัติงานเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการ ป.ป.ท.

เพื่อให้การดำเนินการของสถาบันเป็นไปอย่างถูกต้องและเป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้ การดำเนินการควรมีกรอบระยะเวลา ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดความล่าช้า และเกิดความเสียหายต่อสถาบัน จึงควรกำหนดขั้นตอนปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และการกำหนดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ในเบื้องต้น ดังนี้

หน่วยงานและขั้นตอนของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ที่เกี่ยวข้องกับการรับเรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบด้วย

๑. ฝ่ายบริหารทั่วไป ในฐานะที่เป็นหน่วยงานต้นเรื่องที่ได้รับเรื่องเมื่อได้รับจากไปรษณีย์หรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยฝ่ายบริหารทั่วไปของสถาบันได้รับของเอกสาร หรือหนังสือราชการใดๆ จากสำนักงาน ป.ป.ท. ลำดับแรกต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพราะเมื่อมีกำหนดขั้นความเร็ว และหรือขั้นความลับไว้ ระยะเวลาในการดำเนินการจะกำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่เนื่องจากเรื่องดังกล่าวฝ่ายบริหารทั่วไปเป็นหน่วยงานต้นทางที่ต้องดำเนินการส่งหนังสือราชการตามสายบังคับบัญชาต่อไป ดังนั้น ฝ่ายบริหารทั่วไปเร่งดำเนินการเสนอของดังกล่าวตามขั้นตอนต่อผู้บังคับขาดตามลำดับเพื่อให้อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน รับทราบภายใน ๑ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ทั้งนี้ ฝ่ายบริหารทั่วไป ในฐานะที่เป็นหน่วยงานต้นเรื่องที่ได้รับเรื่อง ห้ามเปิดเผยเอกสารที่มีการกำหนดขั้นความลับจากสำนักงาน ป.ป.ท. เนื่องจากตามระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้บุคคลที่จะถึงเข้าขั้นความลับ จะต้องเป็นบุคคลที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายความไว้วางใจ และให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับได้เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมายตาม ข้อ ๔ ของระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับอธิการบดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐยังมิได้มีการแต่งตั้ง “นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ” ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบเดียวกัน จึงเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารทั่วไปยังไม่มีสิทธิเปิดเผยหนังสือดังกล่าว

๒. สำนักงานอธิการบดีและฝ่ายเลขานุการอธิการบดี เร่งดำเนินการเสนอหนังสือจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้อธิการบดีได้รับทราบเรื่องดังกล่าวแล้วโดยเร็ว ภายใน ๑ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากฝ่ายบริหารทั่วไป ทั้งนี้ สำนักงานอธิการบดีและฝ่ายเลขานุการอธิการบดี ห้ามเปิดเผยเอกสารที่มีการกำหนดขั้นความลับจากสำนักงาน ป.ป.ท. เนื่องจากตามระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้บุคคลที่จะถึงเข้าขั้นความลับ จะต้องเป็นบุคคลที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายความไว้วางใจ และให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับได้เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมายตาม ข้อ ๔ ของระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับอธิการบดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐยังมิได้มีการแต่งตั้ง “นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ” ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบ

เดียวกัน จึงเป็นเหตุให้ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีและเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการอธิการบดี ไม่มีสิทธิเปิดหนังสือดังกล่าว เช่นเดียวกัน

๓. อธิการบดีในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ สามารถพิจารณาขอได้ทั้งหน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว แต่ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔. ฝ่ายเลขานุการอธิการบดี ต้องแจ้งเรื่องดังกล่าวต่อหน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ตามที่อธิการบดี ให้ได้รับทราบเรื่องดังกล่าวภายใน ๑ วัน นับแต่วันที่อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย มีคำสั่งการดังกล่าว

๕. ให้หน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ตามที่อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว โดยดำเนินการแต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๕.๑ พิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นแห่งการร้องเรียน ตรวจสอบเอกสารประกอบการร้องเรียน (ถ้ามี)

๕.๒ พิจารณาเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งการร้องเรียน เพื่อดำเนินการแจ้งให้หน่วยงานที่ครอบครองเอกสาร จัดส่งเอกสารพยานหลักฐาน และรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้าตลอดจนการชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของหน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใด ตามที่อธิการบดีมอบหมาย โดยมีระยะเวลาไม่เกิน ๗ วัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปริมาณเอกสารและความซับซ้อนของข้อมูลอาจมากกว่านั้น แต่ควรแจ้งหน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใด ตามที่อธิการบดีมอบหมายให้รับทราบเป็นลายลักษณ์อักษรหรือวาจา เพื่อให้ดำเนินการขอขยายระยะเวลาออกไปสักระยะหนึ่งประมาณ ๑๕ - ๓๐ วัน เป็นต้นไป ในขั้นตอนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้การตอบชี้แจงประเด็นการร้องเรียนได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น

ในการดำเนินการต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๕.๓ เมื่อหน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใด ตามที่อธิการบดีมอบหมาย ได้รับเอกสารพยานหลักฐานจากหน่วยงานที่ครอบครองตาม ๕.๒ แล้ว ให้ดำเนินการนำเอกสารและพยานหลักฐานมาพิจารณาประกอบข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ตรงตามประเด็นแห่งข้อร้องเรียนที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ท.

หากตรวจสอบพบว่าเอกสารที่ได้รับตาม ๕.๒ ยังไม่ครบถ้วน เพียงพอให้หน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใด ตามที่อธิการบดีมอบหมาย เร่งดำเนินการจัดทำหนังสือถึงหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารให้แสวงหาเอกสารและจัดส่งเอกสารพยานหลักฐาน และรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้าโดยเร็ว เพื่อให้ทันภายในกำหนดระยะเวลา หรือระยะเวลาที่ขอขยาย

๕.๔ หน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใด ตามที่อธิการบดีมอบหมาย จัดทำร่างหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยตรวจสอบความถูกต้องของข้อเท็จจริงและเอกสารพยานหลักฐานอย่างละเอียด รอบคอบ เพื่อเสนออธิการบดีลงนามถึงคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือระยะเวลาที่ขอขยาย

๕.๕ เมื่ออธิการบดีลงนามเอกสารแล้วให้หน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใด ตามที่อธิการบดีมอบหมาย ดำเนินจัดทำสำเนาเอกสารสำหรับเก็บไว้อย่างเป็นระบบ หรือสแกนเอกสารเก็บไว้ เพื่อเป็นการรวบรวมเรื่องอย่างเป็นระบบ และต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๕.๖ ก่อนบรรจุซองให้หน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลใด ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๔ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คือ ตรวจสอบความเรียบร้อยของหนังสือตลอดจนสิ่งที่ส่งมาด้วยอีกครั้งหนึ่งแล้วปิดผนึก และต้องดำเนินการให้สอดคล้องตามข้อ ๒๘ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบ ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน

การดำเนินการ กรณีได้เรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เบื้องต้น)

ลำดับ	ขั้นตอนการดำเนินการ (Work Flow)	ผังการดำเนินงาน (Work Chart)	ระยะเวลาดำเนินการ
๑.	การรับเรื่องร้องเรียน	ฝ่ายบริหารงานทั่วไปได้รับเรื่องร้องเรียนจากสำนักงาน ป.ป.ท.	๑ วันทำการ
๒.	การพิจารณาเรื่องร้องเรียน	<p>ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเสนอหนังสือผ่านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ต่ออธิการบดี</p> <p>↓</p> <p>อธิการบดีมอบหมายฝ่ายกฎหมายดำเนินการ</p>	๑ วันทำการ
๓.	การจัดการเรื่องร้องเรียน	<p>ฝ่ายกฎหมายพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นแห่งการร้องเรียน เพื่อรวบรวมเอกสารประกอบการร้องเรียน</p> <p>↕</p> <p>รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐาน หรือขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารเพิ่มเติม</p> <p>↓</p> <p>รายงานผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน พร้อมตรวจสอบความถูกต้องของข้อเท็จจริงและเอกสารพยานหลักฐาน</p>	๗ - ๓๐ วันทำการ ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของเรื่องร้องเรียน
๔.	การรายงานผลการจัดการเรื่องร้องเรียน	สถาบันฯ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อสำนักงาน ป.ป.ท.	๑ วันทำการ

บรรณานุกรม

สมชัย วัฒนการุณ. แนวคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ กรุงเทพฯ : มีนาคม ๒๕๖๒.

กองละเมิดและแพ่ง กรมบัญชีกลาง. เกร็ดกฎหมายน่ารู้ หลักสูตร การสอบสวนตรวจสอบด้านความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

เอกสารประกอบการบรรยายเสริมสร้างความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งขึ้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ทฯ ,สำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

https://www.pacc.go.th/pacc_๒๐๑๕/uploads/files/law๒๕๖๒/๐๑๐๐/๐๑๐๓.pdf

https://www.pacc.go.th/pacc_๒๐๑๕/uploads/files/law๒๕๖๒/๐๑๐๐/๐๑๐๔.pdf

<https://www.nacc.go.th/files/article/attachments/๒๐๑๙๑๒๐๒๒๓๐๒๓๖๑๐๒.pdf>

<https://www.nacc.go.th/files/article/attachments/๒๐๑๙๑๒๐๒๒๓๐๒๓๖๑๐๒.pdf>

<https://web.krisdika.go.th/data/law/law๔/%BB๐๖/%BB๐๖-๒๐-๙๙๙๙-update.pdf>

http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/๒๕๖๔/E/๑๑๓/T_๐๐๐๑.PDF

<http://www.damrongdhama.moi.go.th/download/load/Manual.pdf>